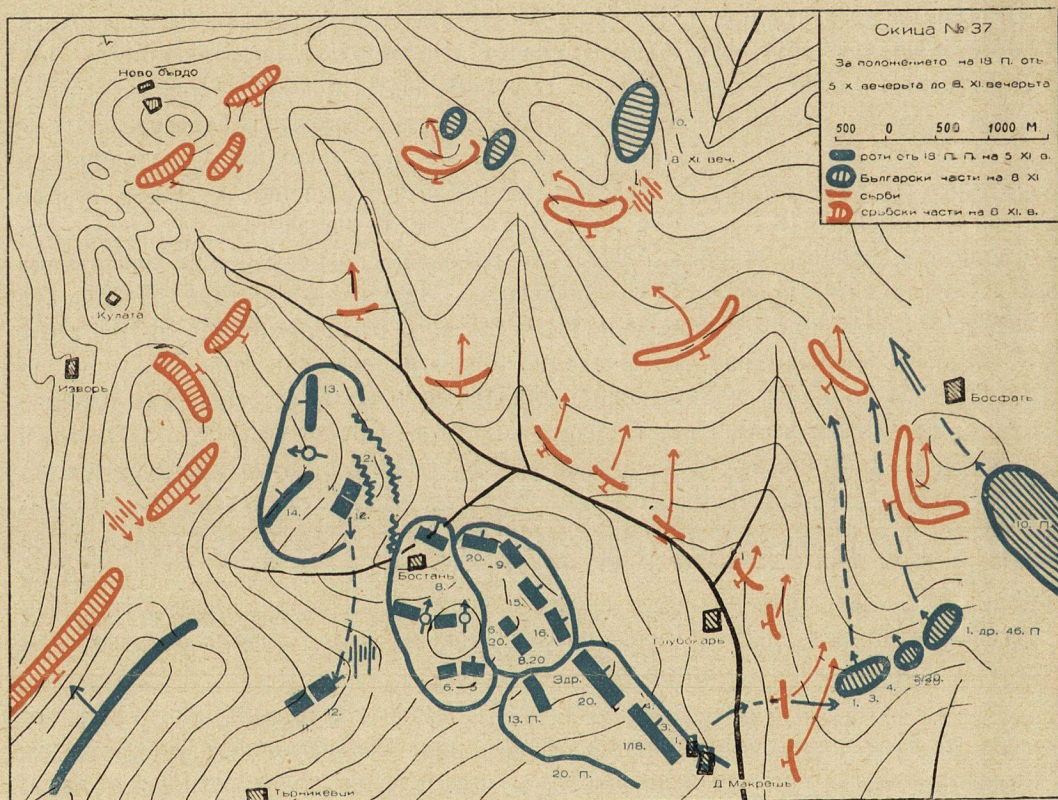

Докато се развиваха събитията около Ново Бърдо и Кулата, противникът съ значителни сили настъпи и отъ Яйцевидната висота, обаче този му опитъ бѣ посрещнатъ и осуетенъ отъ намиращитѣ се тамъ 13/18-а¹⁾ и 14/18-а роти. Малко по-късно, обаче, къмъ 19 часа и 30 минути, тѣзи две роти изживѣха единъ героиченъ моментъ — тѣ бѣха нападнати отъ около единъ и половина батальона сърби. Съ викове „Живио“ и „Ура“, сърбитѣ се хвърлиха въ атака. Дветѣ роти (13 а и 14-а) мъжествено посрещнаха този ударъ и, съ подкрепата на всичко, съ което разполагаше полковиятъ командиръ — войницитѣ за свръзка и пионерниятъ взводъ — отблъснаха врага. Този последенъ резервъ, отъ своя страна, се хвърли въ боя съ викове „Ура“ и „На ножъ“, и даде не само материална, но и морална помощ на дветѣ роти.

Повече отъ 30 противникови войника бѣха намушени съ ножове предъ окопитѣ. Държането на всички командири при този епизодъ на боя бѣше образцово. Особено много се отличи командирътъ на 4/18-а дружина, майоръ Досевъ, който, макаръ и раненъ, остана въ строя, и съ личния си примѣръ даваше бодростъ на своитѣ хора.

¹⁾ 13/18-а рота тъкмо бѣ насочена къмъ мѣстото на 16/18-а рота, бѣ върната на старото си мѣсто, срещу Яйцевидната висота.